ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. května 2026 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Igora Krajdla a soudců Mgr. Lumíra Čablíka a Mgr. Lucie Böhmové v trestní věci obžalovaných **Marka K.**, narozeného xxx, a **Ing. Jiřího L.**, narozeného xxx, odvolání obžalovaného Marka K., odvolání státního zástupce a odvolání poškozeného Statutární města Havířov proti rozsudku Okresního soudu v Karviné – pobočka v Havířově ze dne 20. ledna 2026, č. j. 101 T 168/2025-7599, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce, poškozeného Statutárního města Havířov a obžalovaného Marka K. se podle § 258 odstavec 1 písmeno e) písmeno f), odstavec 2 trestního řádu napadený rozsudek **částečně zrušuje** ve výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému Marku K. a ve výroku o náhradě škody ve vztahu k obžalovaným Marku K. a Ing. Jiřímu L., a za podmínek § 259 odstavec 3, odstavec 4 trestního řádu se nově rozhoduje ve vztahu k obžalovaným:

1. **Marek K.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,
2. **Ing. Jiří L.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

takto:

Obžalovaný Marek K.

se odsuzuje

dle §§ 331 odstavec 3, 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu **odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let.**

Dle § 84, § 85 odstavec 1 trestního zákoníku, s přihlédnutím k § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let s dohledem**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juřičková.

Dle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, k **peněžitému trestu** v počtu **600 (šest set) denních sazeb po 1 000 (tisíc) Kč,** tj. celkem **600 000 (šest set tisíc) Kč**.

Dle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, k trestu **propadnutí věci**, a to finanční hotovosti ve výši **81 000 Kč**, uložené ve skladu č. 1 zajištěných stop na PČR NCOZ SKPV, Expozitura Ostrava, 1. oddělení, Šebertova 5, Ostrava – Moravská Ostrava, zajištěná v orgatechu č. 003141948.

Dle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou **obžalovaní Marek K. a Ing. Jiří L. povinni zaplatit společně a nerozdílně Statutárnímu městu Havířov**, Magistrátu města Havířova, Svornosti 86/2, 736 01 Havířov-Město, IČO: 00 29 74 88, majetkovou škodu ve výši **8 642 814,04 Kč**.

Dle § 228 odstavec 1 trestního řádu je **obžalovaný Marek K. povinen zaplatit Statutárnímu městu Havířov**, Magistrátu města Havířova, Svornosti 86/2, 736 01 Havířov-Město, IČO: 00 29 74 88, majetkovou škodu ve výši **301 714,76 Kč**.

Dle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozené Statutární město Havířov se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní Marek K. a Jiří L. společně s obžalovanými Bc. Martinem T., Romanem S., Máriem B. a společností MATOSA PROFISTAV s.r.o. uznáni vinnými Marek K. ad A) zločinem zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno c) trestního zákoníku, ad B) zvlášť závažným zločinem přijetí úplatku podle § 331 odstavec 1 alinea první, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, ad B. I. b) přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odstavec 1 trestního zákoníku, a v bodě ad A. IV., b) přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku.
2. Obžalovaný Ing. Jiří L. pak byl uznán vinným v bodě ad A. II. b) a A. IV. a) zločinem zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ad A. IV. b) přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, odstavec 2, písmeno b) trestního zákoníku, ad B. III. přečinem přijetí úplatku podle § 331 odstavec 1 alinea první trestního zákoníku.
3. Za toto protiprávní jednání byl obžalovanému Marku K. uložen podle § 331 odstavec 3, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 84 a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku, s přihlédnutím k § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za vyslovení dohledu. Dále byl obžalovanému podle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest v počtu 900 denních sazeb po 5 000 Kč, tj. celkem 4 500 000 Kč. Podle § 68 odstavec 5 trestního zákoníku, byly povoleny splátky tohoto peněžitého trestu po 200 000 Kč měsíčně. Dále byl obžalovanému Marku K. podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 81 000 Kč.
4. Obžalovanému Jiřímu L. byl podle § 256 odstavec 2, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let a 2 měsíců. Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 42 měsíců. Dále byl obžalovanému podle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb ve výměře 1 500 Kč, tj. celkem 150 000 Kč. Podle § 68 odstavec trestního zákoníku, byly povoleny splátky ve výši 10 000 Kč. Dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juřičková.

byl obžalovanému podle § 73 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní společnosti na dobu 3 let.

5. Dále byli obžalovaní Marek K. a Jiří L. podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázáni zaplatit společně a nerozdílně Statutárnímu městu Havířov majetkovou škodu ve výši 1 737 160,80 Kč. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu bylo poškozené Statutární město Havířov se zbytkem nároku na náhradu škody odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání Marek K., které zaměřil proti výroku o trestu, kdy z odůvodnění zpracovaného obhájkyní Mgr. Romanou Mrózkovou především namítl nepřiměřenost majetkového trestu v podobě trestu peněžitého ve vztahu ke svým majetkovým poměrům, kdy obhajoba zdůraznila, že podle kritérií stanovených § 68 odstave 3, 4 trestního zákoníku má být denní sazba určena podle čistého příjmu. Obžalovaný Marek K. přitom uvedl, že jeho měsíční příjem se pohybuje v rozmezí mezi 40 000 až 50 000 Kč a stanovená měsíční splátka tak čtyřnásobně převyšuje jeho celkový měsíční příjem. Takovýto trest je nevykonatelný z legálních příjmů a má de facto likvidační charakter, což odporuje zásadně přiměřenosti trestních sankcí. Peněžitý trest měl také velmi výrazný sociální dopad, neboť obžalovaného jsou výživou odkázány tři děti ve věku xxx, xxx a xxx let a jeho manželka je evidovaná na úřadu práce, přičemž obhajoba poukazuje rovněž na závazek k náhradě škody ve výši 1 730 160,80 Kč. Celkový tlak na finanční rozpočet tak přesahuje 6 000 000 Kč a peněžitý trest je tak potencionálně nedobytný. Soud při stanovení výše splátek sice přihlédl k tomu, že obžalovaný Marek K. vlastní nemovitosti a pozemky, avšak z hlediska běžného provozu rodiny se jedná o sankci, která neumožňuje zachování standardního chodu domácnosti. Obhajoba rovněž poukázala na skutečnost, že u Marka K. je peněžitý trest třikrát vyšší, než u hlavního profitujícího pachatele Martina T. a více než třicetkrát vyššího než u spolupracujícího jednatele obžalovaného Jiřího L. Tento nepoměr je v rozporu se zásadou spravedlivého trestání a judikaturou o vnitřní jednotě a vyváženosti výroku o trestu spoluobviněných. Obhajoba rovněž zdůraznila, že obžalovaný se doznal už v přípravném řízení, napomáhal policii v rozkrývání trestné činnosti a u hlavního líčení učinil prohlášení viny. Obžalovaný dosud vedl řádný život, nikdy nebyl soudně trestán, peněžitý trest přitom nemá sloužit jako nástroj k úplnému odnětí veškerého legálně nabytého majetku pachatele, k čemuž slouží trest propadnutí majetku. Je přitom zřejmé, že nemovitosti, které obžalovaný Marek K. vlastní společně s manželkou nebo sám, nabyl předtím než docházelo ke spáchání trestné činnosti. Navíc je obžalovaný povinen nahradit škodu městu ve výši přes 1 700 000 Kč. Kumulace náhrady škody a nepřiměřené výše peněžitého trestu ve výši přes 6 000 000 Kč pro osobu s příjmem kolem 50 000 Kč je pak zcela nereálná.

7. Včasné odvolání podal rovněž státní zástupce, který je zaměřil v neprospěch obžalovaného Marka K. do výroku o trestu a v neprospěch obžalovaných Marka K. a Ing. Jiřího L. do výroku o náhradě škody.

8. Státní zástupce považuje trest uložený Marku K. za nepřiměřeně mírný, neodpovídající kritériím stanoveným v § 38 a § 39 trestního zákoníku, kdy uložený trest zejména neodpovídá závažnosti spáchaného skutku. Obžalovanému sice polehčuje, že se k trestné činnosti doznal již v přípravném řízení, avšak na rozdíl od obžalovaného T. se doznával postupně v tom rozsahu, jaký mu byl aktuálně prokazován, zatím co obžalovaný T. hned od počátku doznával svou trestnou činnost v plném rozsahu. Stejně tak nelze přeceňovat jím učiněné prohlášení o vině, díky němuž se především vyhnul přehrávání odposlechů a podrobnému výslechu svědků za účasti veřejnosti. Jeho postoj k trestné činnosti je ilustrován také tím, že jako jediný z obžalovaných uložený trest, byť pro něj byl maximálně příznivý, nepřijal a ponechal si lhůtu pro odvolání. Předně je nutno vyhodnotit závažnost trestné činnosti, kdy v daném případě Marek K. z pozice vedoucího investičně

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juřičková.

provozního odboru xxx záměrně vytvořil systém, který mu umožňoval ovlivňovat veřejné zakázky v celkové výši 71 866 560 Kč a inkasovat za to úplatky nejméně ve výši 5 501 712,70 Kč, jimiž financoval svůj mimořádně nákladný život. Policejní orgán zadokumentoval, že od 1. 1. 2017 do 18. 4. 2023 vydal v hotovosti celkem 7 792 868 Kč za nákup zboží a služeb pro svoji potřebu, ač ve stejné době on a jeho manželka vybrali z bankomatu pouze 541 051 Kč. Taková částka zcela zjevně převyšuje majetkové poměry obžalovaného K., jehož průměrný příjem v roce 2023 činil necelých 53 000 Kč před zdaněním. Lze pak domnívat, že výše přijatých úplatků činila 7 251 817 Kč, zcela nepochybné pak je, že přijal úplatky v celkové výši nejméně 5 501 712,77 Kč, neboť takto prohlásil svou vinu. Tímto jednáním způsobil Statutárnímu městu Havířov škodu ve výši 9 472 488 Kč, což rovněž sám obžalovaný před soudem prohlásil. Za této situace soud obžalovanému uložil podmíněný trest na samé spodní hranici trestní sazby, která v jeho případě činila 3 až 10 let odnětí svobody, který doplnil o peněžitý trest v celkové výši 4 500 000 Kč trest propadnutí částky 81 000 Kč, která byla zajištěna jako přijatý úplatek. Takový trest je zcela nepřiměřený závažnosti spáchané trestné činnosti. Nelze přehlédnout, že obžalovaný svým jednáním pokřivil tržní prostředí v Havířově a způsobil městu značnou škodu blížící se hranici velkého rozsahu. Uložený peněžitý trest nedosahuje ani výše dokázaných přijatých úplatků a zároveň obžalovaný ani není povinen nahradit škodu, kterou způsobil. Lze tak uzavřít, že se obžalovanému v důsledku takto mírného trestu vyplatilo spáchat trestnou činnost. Státní zástupce pak jednání obžalovaného Marka K. považuje za závažnější než jednání ostatních obžalovaných, neboť zneužíval svěřené pravomoci k páchání trestné činnosti a obstarávání úplatků. Navíc jednal z pozice osoby, které bylo uloženo chránit zájmy svého zaměstnavatele, tj. MRA, která spravuje městský bytový fond, tedy nakládá s veřejným majetkem. Namísto toho záměrně porušoval nejen interní předpisy, ale též veřejnoprávní předpisy, a to s jediným záměrem, dosažení vlastního neoprávněného obohacení. Jeho zaměření na zisk úplatků je patrno mj. z telefonátu s Romanem S. ze dne 11. 5. 2022, ve kterém se dotazuje, zda dotyčný (domnělý odborník na čištění otopných soustav), by nechtěl začít čistit také fasády domů, protože čištění otopných soustav mimo topnou sezónu je už neprůchozí. Hledal tak pouze způsoby, jak inkasovat úplatky. Nepodmíněný trest je v tomto případě jediným možný trest, který dopadne na obžalovaného adekvátním způsobem vzhledem k závažnosti jeho jednání a škodě, kterou způsobil. Pokud by soud přece jen považoval za přiměřené závažnosti a společenské škodlivosti jednání obžalovaného působit na něj ještě trestem odnětí svobody nespojeným s přímým výkonem, musel by takový trest být doplněn výrazným peněžitým trestem. K tomu je nutno doplnit, že trest, který by pouze odčerpal jeho prokázaný výnos z této trestné činnosti, tj. odčerpal přijaté úplatky ve výši nejméně 5 501 712,77 Kč, by pouze obnovoval stav před páchání trestné činnosti a prakticky by nezahrnoval represivní složku. Takový trest však nelze obžalovanému uložit, neboť by byl nedobytný, a to vzhledem k povinnosti nahradit způsobenou škodu, která by obžalovanému měla být uložena v podstatně vyšší výši.

9. Pokud jde o výrok o náhradě škody týkající se obžalovaných Marka K. a Ing. Jiřího L., pak jejich jednáním byla Statutárnímu městu Havířov způsobena škoda ve výši 9 472 488 Kč, neboť veškeré zakázky na čištění otopných soustav, popsané ve výroku o vině, byly zadány bez jakéhokoliv přínosu na otopné soustavy. Zároveň bylo prokázáno, že tyto nedůvodné náklady byly vynaloženy v důsledku trestné činnosti obžalovaných K. a L. Argumentace obžalovaných K. a L., že tato škoda vznikla také spoluzaviněním města, je zcela nepřípadná, stejně jako poukazování na další osoby, které se podílely na schvalování těchto výdajů. Město navyšovalo rozpočet na čištění otopných soustav výhradně na základě podnětu z MRA, v jehož rámci byl tento požadavek vznesen z investičně provozního oddělení řízeného obžalovaným Markem K. Bezdůvodnost čištění otopných systémů je prokazována také tím, že tento analytický účet byl z nulového stavu navyšován během páchání trestné činnosti a po jejím skončení na něj opět nebyly alokovány žádné prostředky. Svou obhajobou obžalovaní v podstatě sdělují, že si město na ně mělo dávat větší pozor a když jim už svěřilo rozhodovací kompetence, kterých úmyslně zneužili k páchání trestné činnosti, mělo je odhalit dříve. Takovou argumentaci považuje státní zástupce za nepřiléhavou. Ze strany města

a jeho orgánů nelze vysledovat žádnou nedbalost v rámci výkonu kontrolních oprávnění. Dovodil, že orgány města spoléhaly právě na odbornost investičně provozního oddělení vedeného obžalovaným Markem K., kdy nepochybně není úkolem rady města zabývat se otázkou důvodnosti každého údržbového postupu pří správě majetku. K tomu ostatně nejsou ani členové rady odborně nadáni. Stejně tak to není úkolem auditora, vedoucího právního oddělení nebo ekonomického oddělení posuzovat tuto odbornou otázku. Státní zástupce pak poukázal na částky, které byly Statutárnímu městu Havířov vráceny formou vratek DPH v celkové výši 527 959,20 Kč a navrhl, aby obžalovaní Marek K. a Jiří L. byli zavázáni k náhradě škody rukou společnou a nerozdílnou ve výši 8 642 814,04 Kč a obžalovaný Marek K. pak dále sám v částce 301 714,76 Kč Kč za dobu, kdy obžalovaný Jiří L. již nebyl jednatelem MRA.

10. Závěrem pak navrhl, aby krajský soud zrušil výrok o trestu u obžalovaného Marka K. podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu a obžalovanému ve smyslu § 259 odstavec 1, 3, 4 trestního řádu uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 let při zařazení do věznice s ostrahou a dále trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 81 000 Kč a dále, aby podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu zrušil výrok o náhradě škody a uložil obžalovaným Marku K. a Ing. Jiřímu L. společně nahradit Statutárnímu městu Havířov majetkovou škodu ve výši 8 642 814,04 Kč a Marku K. dále majetkovou škodu ve výši 301 714,76 Kč.

11. V neprospěch obžalovaných Marka K. a Jiřího L. podalo odvolání rovněž Statutární město Havířov, které poukázalo na skutečnost, že Statutárnímu městu Havířov podle skutkové věty rozsudku v bodě A. IV, b) způsobili obžalovaní škodu ve výši 9 472 488 Kč, avšak na náhradě škody byla pouze přiznána pouze částka 1 737 160,80 Kč, kdy poukázalo na skutečnost, že obžalovaní Marek K. a Ing. Jiří L. jednali společně s dalšími osobami jako členové organizované skupiny, ačkoliv jejich úkolem bylo odborně garantovat v případě obžalovaného Marka K. potřebnost servisních úkonů a Jiřího L. povinnost uplatňovat vůči podřízeným kontrolním pravomoc. Poškozený pak nesouhlasí s tím, že na vzniku škody by se jakýmkoliv způsobem podílelo statutární město či jeho orgány. Závěrem pak navrhl, aby Krajský soud v Ostravě napadený rozsudek změnil tak, že poškozenému přizná nárok na náhradu škody v celkové výši 9 472 488 Kč po odečtení částky odpovídající vrácenému přeplatku DPH.

12. Odvolání byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. řádu), oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu) a Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. řádu) neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. řádu nebo odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

13. Krajský soud z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozsudku předcházející a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

14. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu a nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolání bylo zaměřeno toliko do výroků o trestu a náhradě škody a vzhledem ke skutečnosti, že odvolací soud ve výroku o vině neshledal žádné vady, které by měly vliv na správnost a zákonnost výroku o trestu, tedy nenastala situace předpokládaná v ust. § 254 odst. 1 věta druhá, odst. 2 tr. ř., krajský soud při respektování principu vázanosti obsahem podaných odvolání podrobil přezkumu toliko výroky o trestu a náhradě škody, přičemž dospěl k závěru, že podaná odvolání jsou důvodná.

15. Po zhodnocení odvolacích argumentů pak krajský soud dospěl k závěru, že argumentům ze všech odvolání nelze odepřít důvodnost. V daném případě je pak nutno postupovat tak, aby napadené výroky rozsudku odpovídaly nejen zásadám trestání, ale i zásadám tzv. restorativní justice,

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juřičková.

když účelem trestního řízení je nejen potrestat pachatele, ale rovněž napravit trestnou činností narušené majetkové vztahy.

16. V daném případě pak s ohledem na celkový nárok na náhradu škody vznesený Statutárním městem Havířov, výši majetku obžalovaných Marka K. a Ing. Jiřího L. s přihlédnutím ke skutečnosti, že Marek K. získané úplatky netransformoval do majetku, ale v podstatě prohýřil, tak jak uvádí ve svém odvolání státní zástupce, je nutno nejprve rozhodnout o náhradě škody a od rozhodnutí o výši majetkové škody pak odvíjet i trestání v daném případě Marka K.

17. Je přitom zcela nutno dát za pravdu odvolání státního zástupce v tom směru, že úvaha okresního soudu, že na vzniku škody se spolupodílelo Statutární město Havířov, prezentovaná v odstavci 30. napadeného rozhodnutí, je nesprávná. Je nutno konstatovat, že to byli právě oba obžalovaní, a především Marek K., který měl chod MRA jako vedoucí investičně provozního odboru po technické stránce odborně garantovat, přičemž žádný jiný odborně technický dohled nad jeho činností nebyl do orgánů města nijak zakomponován, přičemž město v tomto směru vykonávalo dohled pouze ve vztahu k účetní úplnosti a správnosti, a dohled po stránce právní, a právě tohoto systému obžalovaní zneužili. Je nutno zdůraznit, že veškeré prostředky města byly pro MRA uvolňovány na základě žádosti obžalovaných Jiřího L. a Marka K., kteří deklarovali potřebnost čištění otopných soustav a v daném případě tedy žádné spoluzavinění samosprávných orgánů města Havířov nepřichází v úvahu. Spoluzavinění města by snad přicházelo v úvahu jen v případě, že by např. rada města uložila MRA povinnost otopné soustavy vyčistit a sami obžalovaní by vůči tomu vyslovili odborné výhrady. Nicméně tato situace v daném případě nenastala.

18. Je pak nutno konstatovat, že oba obžalovaní v daném případě prohlásili vinu a souhlasili s tím, že Statutárnímu městu Havířov způsobili vynaložením nadbytečných nákladů na čištění otopných soustav specifikovaných v bodě A), IV., a) a A), IV., b) celkovou škodu ve výši 9 472 488 Kč, a takto vzniklá škoda tedy musí být poškozenému Statutárnímu městu Havířov uhrazena. Je tak zřejmé, že Statutárnímu městu Havířov měla být na náhradě škody přiznána celá částka ve výši 9 472 488 Kč, nicméně ve prospěch obžalovaných je možno konstatovat, tak jak to specifikoval přesně státní zástupce, že část takto zbytečně vynaložených nákladů získalo Statutární město Havířov zpět formou vratek DPH, a to v celkové částce 527 959,20 Kč, přičemž z této vratky DPH částka 503 626,90 Kč byla městu vrácena za zakázky z období, za které byli odpovědni obžalovaní Marek K. a Ing. Jiří L. a částka 24 332,24 Kč byla vrácena za období, kdy již Ing. Jiří L. ve funkci jednatele MRA nepůsobil. Krajský soud tak při zohlednění období, kdy obžalovaný Ing. Jiří L. vykonával funkci jednatele a s přihlédnutím k vratkám DPH zavázal podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obžalované Marka K. a Ing. Jiřího L. k povinnosti zaplatit společně a nerozdílně Statutárnímu městu Havířov majetkovou škodu ve výši 8 642 814,04 Kč, a dále pak obžalovaného Marka K. podle téhož ustanovení nahradit Statutárnímu městu Havířov způsobenou škodu ve výši 301 714,76 Kč, když takto způsobená škoda je v přímé příčinné souvislosti s jednáním, za které byli obžalovaní Marek K. a Jiří L. uznáni vinnými.

19. Vzhledem k tomu, že Statutární město Havířov svůj nárok vzneslo bez zohlednění příslušných vratek DPH, odkázal odvolací soud Statutární město Havířov podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

20. S ohledem na takto stanovenou výši náhrady škody pak odvolací soud zvažoval argumenty jak státního zástupce, tak i obhajoby týkající se uloženého trestu obžalovanému Marku K. Byť jednání obžalovaného nelze zlehčovat, je nutno obžalovanému Marku K. ukládat trest nejen adekvátní ostatním obžalovaným, ale i při srovnání s jinými případy poměrně stejné závažnosti, které řeší např. prvostupňový úsek zdejšího soudu, a to i s přihlédnutím k zásadní polehčující okolnosti, kterou bylo prohlášení viny, které je jako vyšší forma doznání zcela nepochybně prvním krokem k nápravě obžalovaného. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že trestat obžalovaného nepodmíněným trestem odnětím svobody v polovině trestní sazby, tak jak to požaduje státní

zástupce, je s ohledem na současné zásady trestní politiky nepřiměřeně přísné a dospěl k závěru, že obžalovaného je možno trestat trestem na samé spodní hranici trestní sazby stanovené § 331 odstavec 3 trestního zákoníku a obžalovanému proto uložil podle § 331 odstavec 3 a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let. Při zohlednění dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a aktuálních výdělkových poměrů obžalovaného pak krajský soud dospěl k závěru, že účelu trestního řízení může dosaženo i trestem podmíněným, když bude v zájmu i poškozeného Statutárního města Havířov, aby obžalovaný po dobu svého pobytu na svobodě řádně pracoval a splácel způsobenou škodu. Proto v souladu s § 84, § 85 a s přihlédnutím § 81 odstavec 1 trestního zákoníku výkon trestu podmíněně odložil na maximální možnou zkušební dobu v trvání 5 roků při stanovení dohledu probační a mediační služby. Současně pak § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku krajský soud obžalovanému vyměřil peněžitý trest v počtu 600 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 600 000 Kč, který odvolací soud považuje s ohledem na roli obžalovaného za zcela odpovídající jeho stěžejnímu podílu na trestné činnosti. Ve shodě s okresním soudem pak soud krajský podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku vyslovil trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 81 000 Kč, když takto zajištěná finanční hotovost byla nástrojem trestné činnosti.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) až m) trestního řádu nebo § 265b odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 26. května 2026

Mgr. Igor Krajdl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juřičková.